

[Ole M. Nielsen]

det. Vi tror på en kombination af de frie markeds kræfter og politisk styring med de forskellige hjælpemidler, som man har dér, og vi tror på, at man på den måde kan få en kvalitativ vækst, og det er det, der er brug for.

Vi tror ikke på, at vi i Danmark har brug for en hel masse ekstra forbrug. Vi synes faktisk, alt tyder på, at den danske konkurrenceevne slet ikke er så ringe, når der er et sådant overskud på handelsbalancen, som der er i øjeblikket. Det er jo ikke, fordi der mangler indkøb til Danmark eller mangler forbrug i Danmark. Jeg tror, de fleste af os kan blive enige om, at det totale forbrug i Danmark er af en passende størrelse. Vi har altså råd til at gøre noget. Vi skal selvfølgelig passe på at styre og regulere hele tiden; vi skal bevare det overskud og den kapacitet, som vi har i øjeblikket. Men vi har en forpligtelse til at gå foran.

Energiministeren (Jann Sjurson):

Jeg synes, der har været mange spændende indlæg her i dag af lidt forskellig karakter. Jeg skal prøve at komme med nogle kommentarer til nogle af de elementer, der har været fremme her i debatten; men med den redegørelse, jeg har lagt frem, og med de mange emner, den omfatter, er det selvsagt svært for mig at nå hele raden rundt i dag.

Men lad mig starte med nogle betragtninger vedrørende det, som også den første ordfører på talerstolen i dag, hr. Poul Nielson, var inde på: behovet for konsensus i energipolitikken. Jeg er enig i og tillægger det også selv stor vægt, at der er konsensus om gennemførelsen af de energipolitiske målsætninger her i Folketinget, selv om det selvfølgelig aldrig kan være et mål i sig selv, at der er fuld enighed eller fuld konsensus. Men det er af afgørende betydning på det energipolitiske område, fordi der samfundsmæssigt og økonomisk står store interesser på spil, lige så vel som der gør det for erhvervslivet og for brugerne. Derfor er det vigtigt med et robust politisk grundlag også for de beslutninger, der bliver truffet på dette område.

Efter min mening er det i virkeligheden også det, der sker – måske lidt i modsætning til det billede, der i hvert fald kunne efterlades efter den første halvdel af debatten her i dag.

Hvis vi ser på biomassehandlingsplanen, stod syv partier her i Folketinget bag den. Hvis

vi ser på lovforslaget om normer, stod også syv partier bag det forslag. Og hvis vi ser på lovforslaget om integreret ressourceplanlægning, stod også syv partier bag dette lovforslag, selv om jeg må forstå hr. Peter Hansen-Nords indlæg i dag sådan, at han er lidt i tvivl om, hvad det egentlig er, han har stemt for, for det blev vist til noget med integreret russisk planlægning i hr. Peter Hansen-Nords ordførertale. Det er der ikke tale om; der er faktisk tale om ganske sund fornuft, idet elværkerne i deres overvejelser vedrørende kapacitetsudvidelser og fremtidige behov skal medtænke de muligheder, der er for at undgå nyinvesteringer ved at fremme elbesparelser. Det er noget helt andet end integreret russisk planlægning; det er faktisk ganske sund økonomisk fornuft. Det er noget, hvor der bliver taget hensyn til både økonomi og miljø i ét og samme hug.

Lad mig også minde om ordningen for udskiftning af gamle møller med nye. Det er også en ordning, som jeg mener at kunne sige at der er bred politisk opbakning bag her i dag. Jeg kan endog konstatere, at der i hvert fald på det rent retoriske plan – det skal jeg komme tilbage til senere – er bred opbakning til målsætningen bag energihandlingsplanen »Energi 2000« om en 20 procents reduktion af Danmarks CO₂-udslip i år 2005 sammenlignet med niveauet i 1988.

Så langt hen ad vejen er der rent faktisk enighed om mange af de ting, der bliver gjort som opfølgning af energihandlingsplanen, og også på det energipolitiske område i øvrigt.

Der er fra flere sider rejst kritik af ikke mindst formen, hvorunder beslutningerne på to områder er foregået. Det er vedrørende koncessionsdirektivet og ophævelsen af Dansas' importneret.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at ikke blot koncessionsdirektivet, men altså også den verserende traktatkrænkelsessag har været drøftet grundigt i Tinget, måske ikke nødvendigvis i folketingssalen, men i hvert fald i Markedsudvalget og i Det Energipolitiske Udvalg, hvor partierne ifølge almindelig procedure selvfølgelig også har haft indflydelse på – eller i hvert fald mulighed for at ytre sig om – de beslutninger, der skulle træffes i EU-sammenhæng i forbindelse med disse spørgsmål.

Jeg skal ikke komme med mange bemærkninger om specielt koncessionsdirektivet, men